

KRAKKÓ

1.) Miért válasszuk Krakkót az Erasmus Program keretében?

Krakkó városa minden olyan tulajdonsággal rendelkezik, amit egy kint töltött fél év során egy diák igényelne. A városba könnyű eljutni Budapestről, mindössze hét óra busszal, és oda-vissza meg lehet járni 10 000 forintból. Ami nagyon-nagyon jó ár, a többi városhoz képest. Krakkó elég nagy ahhoz, hogy úgy érezzük, hogy egy igazi nagy világi városban vagyunk, mégis meg van a maga romantikája, az óvárosi utcáknak amelyek, a Rynek és Wawelt körül övezik. A régi zsidónegyed, Karzimerz pedig a diákok sok bárt, kocsmát, szórakozó helyt rejt magába.

Úgy gondolom Krakkó az egyedüli város az Erasmus program keretében, ahol az ösztöndíj majdnem (!) fedezi az ott élés költségeit. Azt mondom, hogy így is rá kell fizetni valamennyit, de aki ügyesen beosztja a pénzét és sikerült kollégiumot kapni, akkor többé-kevésbé ki lehet belőle jönni, mivel a városi élet igen olcsó (értem ez alatt az ételek, az italokat). Itt mindenképp ki kell emelnem, hogy fontos az, hogy pénzügyileg úgy érezzük, hogy nem vagyunk korlátolva a program ideje alatt, mert különben semmi értelme kimenni. Tehát míg Németországban 3 euro egy sör, addig Krakkóban ugyanezt megkaphjuk 4 zlotyiért (ami olyan 300 forint).

2.) A szállás:

Én azon szerencsések között voltam, akik bejutottak a kollégiumba. Miért érdemes az erasmusos jelentkezési lapon bejelölni, hogy kollégiumba szeretnék élni? A Piast körülményei igen szegényesek, a szobák kicsik, és a fürdőszoba is hagy maga után kivetni valót. Ezek tények. A konyháról nem is beszélve. De mi a jó ebben? Ez mindenképp összehoz a többiekkel, először együtt höbörögtök rajta,

aztán együtt szeretitek meg. Két hét után a roppant otthonos lett a szobám, és jó szobatárs mindenért kárpótol.

A szobatársakról még annyit, hogy ez persze emberfüggő. Én örültem neki, hogy volt valaki, akivel megoszthattam a napi életet, de hozzáteszem, hogy semmiképp ne fogadjuk el, ha olyan szobatársat kapunk, akivel nem tudunk kijönni. Először egy olasz lánnyal laktam, de mivel nem beszélt angolul, így kértem az titkárságot, hogy hadd cserélhessek szobát, mivel így nem érzem magam otthonosan, és két héten belül a török barátnőmmel laktam együtt. A szobák elosztása: két lakószoba, és egy fürdőszobán kell

osztózni. Ez elég jó arány. A konyha használta: először nehéz megszokni, hogy mindent cipelni kell magaddal a konyháig, de ha jó a társaság, együtt főztök, nevettek, szórakoztok főzés közben és ez is nagyon összehozza az embereket.

A kollégiumhoz tartozik egy 24 órás recepció, tehát bármikor az ember szolgálatára állnak. A kollégium aljában található egy menza, én személy szerint nem használtam sokat, de az emberek elégedtek voltak vele. Reggel nyolctól délután kettőig nyitva a „Magazin”, ahol ágyneműt lehet kérni, lámpát, internet elosztót, széket (ha eltörik...). Minden szobához tartozik kábeles internet, személyenként egy-egy kábellel. A kollégiumot biztonsági őr őrzi 24 órában.

3.) Az egyetemi élet, tanulmányok:

Az első héten már megkaptam az orientációs hét programját, ami a többi erasmusos diákkal való találkozást biztosította. Ezen a héten javasolt mindenkinek részt venni, mert így van „bemutatva a társaságnak”. Jó programokat szerveznek, nagyon precíz, és az első héten már nagyjából megismertem azokat a helyeket, ahová jártunk szinte egész évben. Mindenképp érdemes kiváltani az ESN kártyát, vagy a MY ERASMUS kártyát, mert így a helyekre ingyen lehet bejutni, amúgy a legtöbb hely fizetős. Krakkó éjszakai élete pezsgő, sok turistával. És ugyanannyi ember foglal magába, mint nappal.

Az ESN (a helyi Erasmus koordinátorok) sok programot szervez, különböző utazások Lengyelországon belül, illetve más országokba is. Én sok ilyenben nem vettem részt, de elhallás alapján azt lehet mondani, hogy az országon belül olcsóbb, ha az ember magának szervezi, míg a külföldre mindenképp megéri ESN által szervezetre menni. Az ESN-ben résztvevő diákok nagyon segítőkészek, sokszor jó barátságok kötnek az erasmusosok és a „tutorok” között.

A Jagello Egyetemen tanulni nagy megtiszteltetés, hiszen ha az Egyetem történelmének utána nézünk, láthatjuk, hogy maga Werbőczy István is ott tanult, és nem utolsó sorban Kopernikusz is. A Jagello Lengyelország első számú egyeteme.

A tantárgyak teljesítése: nem lehetetlen, sőt utólag visszagondolva talán nem kell annyira izgulni rajta, mint az itthoni vizsgákon. Érdemes jól beszélő angol tanárokhöz felvenni az órákat, akik izgalmassá teszik azt. Hogyan tudjuk meg ki beszél jól angolul? A lengyel rendszer a magyarhoz hasonló Neptunon keresztül működik, azzal a különbséggel, hogy a tárgyfelvétel az első két hétben lehetséges, tehát látogathatjuk az órát, majd leadhatjuk, ha nem tetszik minden következmény nélkül.

4.) Étkezés, éjszakai élet:

Hozzá kell tennem, hogy aki nem akar főzőcskézni az is könnyen megoldható. Krakkóban lehet találni igen olcsó és nagyon jó minőségű kifőzdéket, mivel a város hemzseg a diákoktól és erre a vonalra az éttermek is nagyon ráálltak. A Bordo-ban 14 zloty-ért lehet enni, ami tartalmaz egy levest, egy főételt és egy ajándék süteményt is, csak hogy egy példát

hozzak.

A város éjszakai élete, mint fentebb említettem szintén életteli. Az óvárosban tipikus táncos szórakozóhelyeket találhatunk, a régi zsidónegyedben, Karzimierzben pedig romkocsmákat, nyitott kocsmákat, táncos helyeket, mindent! ☺ Lehet találni olcsó helyet is, de az árak nagyjából megegyezni 6 – 8 zł között lehet egy sört venni és a többi ital ennél csak drágább. De ez azt mondom, megfizethető diákélet.

5.) Mire figyeljünk az Erasmus előtt, alatt?

Ami a program legnagyobb hibája és igen sok kellemetlenséget okoz: az a kétlaki vizsgázási rendszer. El kell döntenie az Erasmus elején, hogy mit akarunk? Élvezni és próbálni nem koncentrálni a magyar vizsgákra, és vállalni annak következményeit, vagy egyszerre csinálni a kettőt. Nyilván az első verziót nehéz választani, tehát marad az utóbbi. Sajnos egyszerűen nem tudom megérteni, hogy miért van ez így. Az egész Erasmus csoportból egyedül nekem és még magyar társaim küzdöttek ezzel a problémával, hogy ahelyett, hogy 100 % - an élvezhettük volna a programot, hetek teltek azzal, hogy az itthoni vizsgákra tanulunk, míg mások eljártak együtt, mi a könyvtárban ültünk. Ez egy nagyon nagy probléma, hiszen az ember nem azért megy külföldre, hogy az itthoni dolgokkal foglalkozzon, hanem azért, hogy az ottani kulturális környezetet megismerje, és az ottani tárgyakra koncentráljon, de így ez a lehetőség szinte elveszik. Hiszen ahelyett, hogy felvennénk kint 5 – 6 tárgyat, felvesszük a minimum követelményt, hogy legyen meg minden, és még tudjunk tanulni azért az itthoni másik 6 – 7 vizsgára, nem beszélve az utazás költségeiről, és az ott kiesett időről.

Személy szerint fontosnak tartom, hogy azért próbáljunk beilleszkedni a város körforgásában is, meglátogatni a nevezetességeket és a lengyel kultúrát ízlelgetni.

Lengyelországba menni egy nagyon jó élmény volt, de hozzáteszem, hogy sokban nem különbözik egy közép-európai várostól, így aki nagy pálmafákra, vagy hangos sörfesztiválra vágyik, ne ezt válassza. Aki szeretne egy jó diákéletet, olyan embereket megismerni, akik kicsit el akarnak rugaszkodni „a nyugat” adta lehetőségeket, és finom „pierogi” – t akarnak enni ☺, és a lengyel konyha rejtelseit megismerni, és jó éjszakai életet, és jó közlekedést (havi bérlet 44 zł, minden buszmegállóban lehet venni jegyet, sok az ellenőrzés), annak azt javaslom mindenképp, hogy vágjon bele ebbe a krakkói hosszú kirándulásba! ☺

Pedryc Dorottya
(pedryc.dorottia@gmail.com)